

Sygn. akt: I C 1549/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2020r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2020 r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 4000 zł (cztery tysiące złotych) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 06.09.2019 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanej M. C. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 988 zł (dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1549/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 06.09.2019 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. C. kwoty 4 696,91 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 06.09.2019 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki numer (...) z dnia 13.04.2013 r. za pośrednictwem systemu elektronicznego udostępnionego przez powoda. Na podstawie umowy powód zobowiązał się do udzielenia pozwanej odnawialnej linii pożyczkowej na karcie w ramach udzielonej pożyczki, po spełnieniu przez pozwaną warunków określonych w umowie pożyczki, a pozwana zobowiązała się do terminowych spłat oraz spłaty całkowitej swoich zobowiązań wynikających z umowy pożyczki na rachunek bankowy powoda. Strona powodowa udostępniła pozwanej środki w wysokości określonej w umowie. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna w dniu następnym po terminie spłaty pożyczki wynikającym z umowy tj. 28.01.2019 r. Powód wezwał pozwaną do zapłaty. Do dnia wniesienia pozwu pozwana nie uregulowała zadłużenia względem powoda.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu od powoda na rzecz pozwanej według norm przepisanych. Pozwana zakwestionowała twierdzenia powoda co do istnienia roszczenia co do zasady i co do wysokości. Pozwana zakwestionowała skuteczne zawarcie umowy pożyczki jak też wykonania umowy. Pozwana podniosła istnienie w umowie postanowień niedozwolonych dotyczących opłat wynikających z zapisu o maksymalnym koszcie pożyczki, które nie wiadomo za co w istocie miałyby pożyczkodawcy przysługiwać. Podniosła, iż z treści pozwu wynika, iż po stronie pożyczkobiorcy powstał nienegocjowany obowiązek zapłaty kosztów okołopożyczkowych, przy czym pożyczkobiorca – konsument nie jest w stanie ustalić z czego one wynikają. Niewiadomą pozostaje, za jakie czynności pożyczkobiorca obowiązany jest ponosić dodatkowe koszty. Powód w żaden sposób nie wykazał, zasadności poniesienia kosztów dodatkowych uzasadniających naliczenie kosztów okołopożyczkowych, co zgodnie z ciężącym na nim ciężarem dowodu powinien był uczynić.

Sąd ustalił co następuje :

M. C. zawarła w dniu 13.04.2018 r. z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę pożyczki (...). W umowie została określona kwota pożyczki na 4000 zł, maksymalny całkowity koszt pożyczki na 1 870 zł, całkowita maksymalna kwota do spłaty całkowitej na 5 870 zł. Umowa pożyczki została dostarczona pozwanej kurierem w dniu 13.04.2018 r. i przez pozwaną podpisana. W wykonaniu umowy pożyczki pożyczkodawca w dniu 13.04.2018 r. przełał na udostępnioną pożyczkobiorcy – pozwanej kartę kwotę zasilenia 4000 zł. Umowa została zawarta na okres 9 miesięcy.

(dowód : umowa pożyczki k. 15-17, dowód doręczenia umowy k. 18-19, dyspozycja zasilenia karty k. 23)

Zgodnie z umową odsetki od wykorzystanego salda pożyczki wynosiły 0 %, prowizja z tytułu zawarcia umowy pożyczki jak i korzystania z kwoty pożyczki wynosiła 0 zł, określono, iż przez cały okres obowiązywania umowy pożyczki zarówno odsetki jak i jakiegokolwiek prowizje nie będą naliczane, a ich wysokość pozostaje niezmienna. W związku z umową pożyczki klient zobowiązany był do dokonywania opłat miesięcznych będącą sumą opłat dziennych za dany okres rozliczeniowy, wysokość tych opłat została w umowie przedstawiona.

(dowód : umowa pożyczki k. 15-17

Pozwana nie uregulowała zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki na rzecz powoda .

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów przedłożonych przez powoda, w tym szczególności podpisanej przez pozwaną umowy pożyczki z dnia 13.04.2018 r. nr (...) (k. 15-17), potwierdzenia zasilenia karty kwotą pożyczki (k. 23). Brak jest podstaw do kwestionowania wskazanych dowodów, umowa pożyczki została podpisana przez pozwaną. Natomiast wydruk potwierdzenia zasilenia karty kwotą pożyczki (4 000 zł) w ocenie Sądu jest dostatecznym dowodem wypłaty kwoty pożyczki pozwanej, dokonanie takiego przelewu jest zgodne z procedurą udzielenia pożyczki określoną w umowie pożyczki.

Powód dochodząc wierzytelności wobec pozwanej powołuje się na umowę pożyczki zawartą przez pozwaną z powodem w dniu 13.04.2018 r. nr (...).

Pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki (w szczególności określoną ilość pieniędzy), a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzu o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości (art. 720 k.c.).

W kodeksie cywilnym zostały wskazane essentialia negotii umowy pożyczki, które stanowią nie tylko oznaczenie stron i określenie ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, ale obejmują również zobowiązanie się do

ich przeniesienia oraz obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki. W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zatem zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę pożyczki, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (wyrok S. Apel. W Łodzi z 18.06.2015r., I ACa 33/15, LEX nr 1789954).

W ocenie Sądu powód uczynił zadość temu obowiązkowi. Powód załączył do pozwu kopię umowy pożyczki z dnia 13.04.2018 r. nr (...) zawierającą podpisy pozwanej(k. 15-17). Pozwana prawdziwość tych kopii nie kwestionowała, nie kwestionowała też swojego podpisu na umowie pożyczki. Powód załączył do pozwu również potwierdzenie dokonania przelewu kwoty pożyczki - zasilenia karty kwotą pożyczki (k. 23) dokonanej zgodnie z procedurą udzielenia pożyczki określoną w w/w umowie. W tych okolicznościach kwestionowanie przez pozwaną skutecznego zawarcia umowy pożyczki jak też wykonania tej umowy przez pożyczkodawcę nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana zobowiązana była zatem do zwrotu pożyczki w kwocie 4 000 zł po upływie wskazanego w umowie terminu tj. po upływie 9 miesięcy od daty zawarcia umowy.

Natomiast powód nie wykazał zasadności żądania zwrotu należności ponad kwotę 4 000 zł . Powód żądając w pozwie zasądzenia kwoty 4 696,91 , z czego kwota 4000 zł stanowi żądanie zwrotu kwoty udzielonej pożyczki, nie przedstawił wyliczenia pozostałej dochodzonej pozewem należności tj. kwoty 696, 91 zł . Wprawdzie z umowy pożyczki wynika podstawa do pobierania przez pożyczkodawcę opłat dziennych za każdy dzień korzystania z kwoty pożyczki w wysokości określonej w umowie , jednak powód nie przedstawił wyliczenia tej kwoty. Nie jest zatem możliwe zweryfikowanie czy dochodzona pozewem należność ponad kwotę 4 000 zł została wyliczona zgodnie z umową pożyczki. Za zasadne należy zatem uznać stanowisko pozwanej , która podważa naliczenie dodatkowych kosztów pożyczki przez powoda.

W konsekwencji Sąd uwzględnił żądanie powoda w części zasądzając od pozwanej na jego rzecz kwotę 4000 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 6 września 2019 r. (dzień wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wysokość odsetek za opóźnienie może zostać przez strony określona w umowie, przy czym maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie – art. 481§ 2¹ kc). Zgodnie z wiążącą strony umową wysokość odsetek za opóźnienie od zadłużenia przeterminowanego została ustalona w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Koszty procesu poniesione przez powoda wynoszą 1317 zł , koszty procesu poniesione przez pozwaną wynoszą 900 zł, powód wygrał proces w 85,16 % , wobec czego pozwana zobowiązana jest do zwrotu powodowi kwoty 988 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.